HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

והיה ביום הנחילו את בניו וגו'. כוליה קרא ימירא הוא דהא כתיב בתריה כי את הכבוד בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים וגו': **ריבתה נחלה.** אלא יטול פי שנים בכל הנכסים היכא דליכא שנים וג' לחיים מלבדו: **ולחומר.** לקמן מפרש מאי ולחומר. הני קראי בדברי הימים כתיבי: **ולא להפיחם על הכבורה.** לא שיקרא בכור ניתנה לו בכורה לעולם לחזקן קני בכור ישראל אלא ליטול שני חלקים בכל הכתוב לכתיב לפריס ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי (בראשית מח): **בכורה לזרוזים.** לו משפט הבכורה (דברים כא): **מה בכורה האמורה ליוסף פי שנים לאחד.** כדלקמן: **שכם אחד על אחיך.** שני חלקים כנגד שני חלקים של אחיך. **זו הפלגה.** שהתפלגו יעקב על בניו ושכח לקנות הבכורה מעשו כתפלתו: **ס"ת ובני ראובן בכור ישראל.** וכתיב בהאי קרא ניתנה בכורתו ולפיכך נכנין אף בכורה מבכורתו דהכי דלדברי תורה מדברי קבלה לא ילפינן גלויי מילתא בעלמא הוא אלא היינו יודעין מהו חלק בכורה ושמעי מהתם כפי שנים כאחד כדאמרי' נמי בעלמא (מו"ק דף ה.). דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו עד שבא יחזקאל ופירש וכל בן נכר וגו' לא יבא אל מקדשי וגו' (יחזקאל מד) ומתרגין עד דלתא דיחזקאל מתן אמרה אלא חרבי זו תפלה גמירי לה ודלתא יחזקאל ואתמכה אתקינא והוא הדין לבכורה: **דיקנא.** קרקע מועט הוסיף לו יעקב ליוסף בשביל בכורה. וה"ה דהוה הנכסים מני למיפרך פי שנים בכל הנכסים אלא משום דהא קא חזינן דלא הוו לו אלא נחלה כולי האי דהא קלוותי בני יוסף(ס): **כראובן ושמעון.** כנגד שני שבטים וכדלמטן [קכב.] לשבטים לימפלג דהיינו פי שנים כאחד. והאי דלא קאמר בבכוריתא ומומר כראובן ושמעון יהיו לי היינו משום דמילתא דפשיטא ליה לתנא יותר מדאי דהאי שכם אחד על אחיך מהכוח קרא קאי דכתיב לעיל מיניה כראובן ושמעון יהיו לי ופירוש דהכוח קרא הוא דלא לגמרי דבכור לא חל אלא חצי נחלה כדי דב הוא: **לנעל הבית.** יוסף: **יהוס.** יעקב דכתיב וילכלכל את מגיו וגו' (בראשית מז): **לסוף העשיר.** יעקב שנתן לידו בכורת לראובן על ידי שמילל יצועי מגיו והיה יכול ליתנה לכל מי שירצה: **ואי לאו דחנא לראובן לא הוה מהני ליה ליוסף.** כלומר מה נתן יעקב ליוסף שהרי מחלק שאר חמין הוסיף לו אבל משלו לא נתן לו כלום דמשלו הוה לו להכניסו ולא משל אחים אלא אמר לה מינסבת לי ולמי משלו נתן לו הן ממונו הן ברכות שבירכו (ס) מכולן כגון ברכה שבירכו לאפרים ומנשה וידגו לרוב וגו'[1] שהין עין רעה שולטת בהן וכגון מאל מגיך ויעזרך וגו' מהיין לרשת יוסף וגו'[1] הלכך מה שנתן בכורת לראובן ליוסף טעם אחד יש בדבר: **אלא ר' יונתן רבך לא כך אמר.** כדאמרי' בכל דוכתא ר"ל כשמואל בר נחמני ר"ל יונתן: **נלחם מרחל.** שאלה רחל את יוסף קודם שנולד לה את ראובן דליהוי יוסף רגלים לשבט ואת דיעקב: **שקדמה לה ברחמים.** בתפלה. לקמיה מפרש: **לניעות דרחל.** לקמיה מפרש: **רבוי ממש.** עיניה נוטפות דמעה: **אפשר.** נומר כן: **והלא בגנות בהמה טמאה.** לא רצה הכתוב לדבר אלא עקר שמונה חומיות דכתיב אשר מינהם טהורה לחיכא י"ג חומיות והוה מני למיכתב הטמאה דליכא אלא ה' חומיות: **אלא אמר רבי אלעזר כו'.** אליבא דר' אלעזר לא אשכחן שקדמתה לה ברחמים אלא אליבא דרב: **אדרבות.** גדולות בכהונה ולויה (ס) דלוי יצא ממנו שמשנו בהניה ולויה ומלכות מיהודה: **ויפתח את רחמה.** היינו שזכתה לבכורה: **מסר לה.** יעקב סימנין לרחל שתאמר לו בגילה בשבבה: **נעלם מיניה אמה חליפה קרויה מר' חייא כו'.** משום דחיירי לעיל בנעיית דקרמי דיעקב ובניו נקט נמי להך בעיה הכא: **בללן.** של ישראל כשבאו לפריסה מי אמה מוגח אלא שמים ושמע עם יוסף ושני בניו וכדכתיב בהדיא [שם] כל נפש שמים ושם ומבני לאה אמה מסר לכתיב בכלל דילה שלשים וג' ובפרטים מי אמה מוגח אלא ל"ג: **תיומה.** שנולדו ללאה שני בנות בכרם אחד: **ואת**

תיומה היתה עם בניהן. ומעלמא(ע) אמרינן תיומה היתה עם כל השבטים: היתה

חלקו עם אחד וחלקו עם חמשה מה חלקו עם אחד פי שנים כאחד אף חלקו עם חמשה פי שנים כאחד או כלך לדרך זו חלקו עם אחד וחלקו עם ה' מה חלקו עם אחד פי שנים

בכל הנכסים אף חלקו עם ה' פי שנים בכל הנכסים ת"ל [1] והיה ביום הנחילו את בניו התורה ריבתה נחלה אצל אחין הא אין עליך לדון כלשון האחרון אלא כלשון הראשון ואומר [2] ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו נתנה בכורתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתיחש לבכורה ואומר [3] כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו והבכורה ליוסף נאמרה בכורה ליוסף ונאמרה בכורה לדורות מה בכורה האמורה ליוסף פי שנים כאחד אף בכורה האמורה לדורות פי שנים כאחד ואומר [4] ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי וכי בחרבו ובקשתו לקח והלא כבר נאמר [5] כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני אלא חרבי זו תפלה קשתי זו בקשה מאי ואומר וכי תימא האי לכדר' יוחנן בן ברוקא הוא דאתא ת"ש ובני ראובן בכור ישראל וכי תימא בכורה מבכורתו לא גמרינן ת"ש והבכורה ליוסף וכי תימא יוסף גופיה ממאי דפי שנים כאחד הוה תא שמע ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך א"ל רב פפא לאביי אימא דיקלא בעלמא א"ל עליך אמר קרא [6] אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: בעא מיניה ר' חלבו מרבי שמואל בר נחמני מה ראה יעקב שנטל בכורה מראובן ונתנה ליוסף מה ראה ובחללו יצועי אביו כתיב אלא מה ראה שנתנה ליוסף אמשול לך משל למה הדבר דומה לבעל הבית שגדל יתום בתוך ביתו לימים העשיר אותו יתום ואמר אהניהו לבעל הבית מנכסי א"ל ואי לאו דחטא ראובן לא מהני ליה ליוסף ולא מדעם אלא ר' יונתן רבך לא כך אמר ראויה היתה בכורה לצאת מרחל דכתיב [7] אלה תולדות יעקב יוסף אלא שקדמתה לאה ברחמים ומתוך צניעות שהיתה בה ברחל החזירה הקב"ה לה מאי קדמתה לאה ברחמים דכתיב [8] ועיני לאה רכות מאי רכות אילימא רכות ממש אפשר בגנות בהמה טמאה לא דבר הכתוב דכתיב [9] מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה בגנות צדיקים דבר הכתוב אלא א"ר אלעזר שמתנותיה ארוכות [6] רב אמר לעולם רכות ממש ולא גנאי הוא לה אלא שבח הוא לה שהיתה שומעת על פרשת דרכים בני אדם שהיו אומרים שני בנים יש לה לרבקה שתי בנות יש לו ללבן גדולה וקטנה לקטן והיתה יושבת על פרשת דרכים ומשאלת גדול מה מעשיו [3] איש רע הוא מלסטם בריות קטן מה מעשיו [10] איש תם יושב אוהלים והיתה בוכה עד שנשרו ריסי עיניה והיינו דכתיב [11] וירא ה' כי שנואה לאה מאי שנואה אילימא שנואה ממש אפשר בגנות בהמה טמאה לא דבר הכתוב בגנות צדיקים דבר הכתוב אלא ראה הקב"ה ששנואין מעשה עשו בפניה ויפתח את רחמה [3] ומאי צניעות היתה בה ברחל דכתיב [12] ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא והלא בן אחות אביה הוא אלא אמר לה מינסבת לי אמרה ליה אין מיהו אבא רמאה הוא ולא יכלת ליה אמר לה מאי רמאותיה אמרה ליה אית לי אחתא דקשישא מיני ולא מנסבא לי [7] אמר לה אחיו אני ברמאות [א"ל] ומי שרי להו לצדיקי לסגויי ברמאותא אין [13] עם נבר תתבר ועם עקש תתפל מסר לה סימנין כי קא מעיילי לה ללאה סברה השתא מיכספא אחתאי מסרתינהו ניהלה והיינו דכתיב [14] ויהי בבקר והנה היא לאה מכלל דעד השתא לאו לאה היא אלא מתוך סימנים שמסר לה יעקב לרחל ומסרתה ללאה לא הוה ידע לה עד ההיא שעתא בעא מיניה אבא חליפא קרויא מר' חייא בר אבא בכללן אתה מוצא שבעים בפרטן אתה מוצא שבעים חסר אחד אמר ליה תאומה היתה עם דינה דכתיב [15] ואת דינה בתו אלא מעתה תאומה היתה עם בנימין דכתיב

לרבות תאומתה: אלא מעתה תאומה היתה עם בנימין דכתיב

ע) ס"ל רבא, ג) ס"א איש יודע ציד, ג) מגילה יג: ע"ש, ד) מכאלון ר' מייקי ס"ל לה מקמאי, ה) [יהושע יז, ע' לעיל קיט.], ו) [כלפמש מז], ז) [סס מטו], ח) [ס"ל לגיסי יעקב הכאלה], ט) [כפרקי דר"א פרק ל"ו וכ"ל פ' ויצא],

תורה אור השלם

1 וַיְהִי בְּיוֹם הַנְחִילוֹ אֶת בָּנָיו אֶת אֲשֶׁר יִהְיֶה לוֹ לֹא יוּכַל לְבַכֵּר אֶת בֶּן הָאֲהוּבָה עַל פְּנֵי בֶן הַשְּׂנוּאָה הַבְּכֹר:
דברים כא טז

2 וּבְנֵי רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל כִּי הוּא הַבְּכוֹר וּבְחַלְלוֹ יְצוּעֵי אָבִיו נִתְּנָה בִּכֹרָתוֹ לִבְנֵי יוֹסֵף בֶּן יִשְׂרָאֵל וְלֹא לְהִתְיַחֵשׂ לַבְּכֹרָה:
דברי הימים א ה א

3 כִּי יְהוּדָה גָּבַר בְּאַחָיו וְלִנָגִיד מִמֶּנּוּ וְהַבְּכֹרָה לְיוֹסֵף:
דברי הימים א ה ב

4 וַאֲנִי נָתַתִּי לְךָ שְׁכֶם אֶחָד עַל אַחֶיךָ אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִיַּד הָאֱמֹרִי בְּחַרְבִּי וּבְקַשְׁתִּי:
בראשית מח כב

5 כִּי לֹא בְקַשְׁתִּי אֶבְטָח וְחַרְבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי:
תהלים מד ז

6 וְעַתָּה שְׁנֵי בָנֶיךָ הַנּוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד בֹּאִי אֵלֶיךָ מִצְרַיְמָה לִי הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כְּרְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ לִי:
בראשית מח ה

7 אֵלֶּה תֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן שֶׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רֹעֶה אֶת אֶחָיו בַּצֹּאן וְהוּא נַעַר אֶת בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דִּבָּתָם רָעָה אֶל אֲבִיהֶם:
בראשית לז ב

8 וְעֵינֵי לֵאָה רַכּוֹת וְרָחֵל הָיְתָה יְפַת תֹּאַר וִיפַת מַרְאֶה:
בראשית כט יז

9 מִן הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֵינֶנָּה טְהֹרָה וּמִן הָעוֹף וְכֹל אֲשֶׁר רֹמֵשׂ עַל הָאֲדָמָה:
בראשית ז ח

10 וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ שָׂדֶה וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִים:
בראשית כה כז

11 וַיַּרְא יְיָ כִּי שְׂנוּאָה לֵאָה וַיִּפְתַּח אֶת רַחְמָהּ וְרָחֵל עֲקָרָה:
בראשית כט לא

12 וַיַּגֶּד יַעֲקֹב לְרָחֵל כִּי אֲחִי אָבִיהָ הוּא וְכִי בֶן רִבְקָה הוּא וַתָּרָץ וַתַּגֶּד לְאָבִיהָ:
בראשית כט יב

13 עִם נָבָר תִּתְבָּר וְעִם עִקֵּשׁ תִּתְפָּל:
שמואל ב כב כז

14 וַיְהִי בַּבֹּקֶר וְהִנֵּה הִוא לֵאָה וַיֹּאמֶר אֶל לָבָן מָה זֹּאת עָשִׂיתָ לִי הֲלֹא בְרָחֵל עָבַדְתִּי עִמָּךְ וְלָמָּה רִמִּיתָנִי:
בראשית כט כה

15 אֵלֶּה בְּנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב בְּפַדַּן אֲרָם וְאֵת דִּינָה בִתּוֹ כָּל נֶפֶשׁ בָּנָיו וּבְנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ:
בראשית מו טו

הגהות הב"ח

(ס) רש"ם ד"ה ולחי לגלו וכו' שבירכו יותר מכולן: (ע) ד"ה תיומה וכו' ולויה ומלכות לוי:

מוסף רש"י

מסרתינהו ניהלה. מסרתן לגלה, והוא לגיעות שלא יפרסמה הדבר שמסר לה סימנין (מגילה יג:).

[1] ס"ל מלקו עם אחד מן המנין ס"ל דמס הוא מולק בין ה' אחין וכו'.